

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Του έννηκόνσρα δώδεκα ό νέος Καζαρίας,
μ' ένα σωρό προφητικάς τρελοκκαινοτομίας.

Ό Γενάρης με τὰ φύξη
π' άλλος τρέμει κι' άλλος βήχει.

Βασιλείου του μεγάλου και Βανδώρου Βασιλείου
του προέδρου δεδεμένου και αφώνου Συμβουλίου.
Σύναξις των εβδομήντα, Θεωνά και τὰ λοιπά,
εορτή Θεοφανείων,
σύναξις των νικελίων
έν τῷ σίλω του παπᾶ.

Σύναξις και του προδρομού και παντού άγιασμός,
σύναξις φιλελευθέρων για να βγῆ συνδυασμός.

Πολυεξίκτου, Εδύτρατίου και του Γρηγορίου Νύσσης,
σύναξις των εΐαισθήτων εις μαζούρκας συγκινησεις.

Των έν Σινᾶ και Ραϊθᾶ
και των έν Κάτω Λειβαθᾶ
έν συντριβῆ μεγάλη

θρηγούντων την κατάργησιν του τίτλου του Κανάλη.
Άρχεται τὸ Τριώδιον μ' έκλογικῆς γιορτάδες
που θάβγουν με προγράμματα πληθώρα μασκαράδες.

Άντωνίου του μεγάλου και σπουδαίου οινολόγου,
και Λοβέδου Άντωνίου του προέδρου του Συλλόγου.
Του πατρὸς Άθανασίου και του Θάνου του Μπασιά
που τον καρτεροῦν μ' έλπίδες
ή λιμοκαμένες γίδες
που γυρεύουν χλωρασιά.

Μακαρίου, Εύφρασίας κι' Άχιλλᾶ του πανοσίου
που ώμοίαζε στα χείλη μετ' ενός πληρεξουσίου.
Νεοφύτου ιερέως μετ' άπειρων χαρισμάτων
και μ' άνάστημα εϋθῆ,
Νεοφύτου έρχομένου μετά δύο διπλωμάτων
να ξαναπολιτευθῆ.

Του πατρὸς Άναστασίου του μετ' ὄσης προσοχῆς
τὰ θελήματα ποιούντος τῆς Δημοτικῆς αρχῆς.

Γρηγορίου θεολόγου
και του Γρήσα του Τραυλοῦ
τὸ ταμείον του Συλλόγου
δεξαμένου προ πολλοῦ.

Άποκρῆς και Κομητάτα και ήμέραι χαρμονῆς
νάρθουν οί συνειδησμένοι
στην πλατεία γανωμένοι
για βραβεΐα καλλονῆς.

Προγνωστικά. Θα έχωμεν κατά τον μήνα τούτον
και μασκαράδων πλησμονήν κι' υποψηφίων πλουτων,
ένεκα δὲ των συνεχῶν τῆς δημορχείας μάλων,
σωματικὴν εξάντλησιν του Σούλη και των άλλων.

Πάμε τώρα στο Φλεβάρη
πούνε με μισὸ ποδόρι.

Η Παπανῆ του προ πολλοῦ την έχουσε κλεισμένη
κι' οὐδέτερος πολιτικῆς ὁ κόκορος της μένει.
Ο Τρούφαν, ὁ Παρθένιος κι' η καθαρά Δευτέρα
που πλέον κάθε δεσποινίς και φαρτυτοῦ μητέρα
αφ' τὸς χορούς κατάκοπος, άρχίζει τὰς δεήσεις
κι' εύχαριστεὶ τὸ Σκέφερη για τὰς περιποιήσεις.

Ζαχαρίου, Ίσιδώρου, μάρτυρος Πηλουσιώτου,
Νικηφόρου κλαρινίστα κι' εϋταξίου του Δεσπότου,
του Βλασίου του έν πίστει λίθου άερογωνιαίου,
Χαραλάμπους του Τσιρόλια, Χαραλάμπους Ένιαίου,
Θεοδώρου στρατηλάτου πῶχει τῆ χρυσή ψυχῆ
κι' ὁ Θεὸς του ξαποστέρνει τὰ πετρέλαια βροχή.

Όνησίμου, Αύξεντίου και του Μαρτινιανου
π' όλουνῶνε τὸς χαλάει ή Άνόρθωσις τὸ νοῦ.
Λέοντος του Πάπα Ρώμης, Λέοντος του Κεφαλά
πουν' ὁ μόνος Ληξουριώτης που στολίζεται καλά.

Έμφάνισις του Τετνεῦ και άλλων διαφόρων
άλλα κι' εμφάνισις πολλῶν ακριδῶν ψηφοφόρων.
Θάχωμεν εμφάνισεις πολὺ σημαντικῆς,
μα και του φιλοτίμου εκλείψεις ολικῆς.

Άς ύμνήσωμεν τὸ Μάρτη
που διαλοῦν τὸ Πάσχα θάσρη.

Εϋδοκίας τῆς ὀσίας,
Εϋθαλίου και λοιπῶν,
θριαμβεύει ὁ Μεσίας
έν τῷ μέσῳ των καλπῶν.
Κόνωνος και Άρχελάου,
αφίξις του Μενελάου,
Νίκωνος και Παραμόνου,
έλευσις και του Σβορώνου.

Ό Άγάπιος ὁ μάρτυς που υπέφερε πολὺ,
του Σαβίνου και Άνίνα,
έλευσις αφ' τῆν Άθήνα
του κυρίου Παντελῆ.
Ό Εϋτρόπιος ὁ μάρτυς
και ὁ νέος έθνομάρτυς
κύριος Συνοδινὸς.

Νικηφόρου ποιμενάρχου
έν Κυρίῳ κοιμηθέντος,
Άλεξίου του δημάρχου
άτυχῶς καταργηθέντος.

Τὰ βαΐα των φοινίκων και τῆς κάλπης νταβατοῦρι
και άνάστασις Λαζάρων να ψηφᾶνε στο Ληξοῦρι.

Πάσχα τὸ σεπτὸν και μέγα κι' Εϋαγγελισμὸς μαζῶ,
κι' έν Συνδέσμῳ πανηγῦρι του Βαγγέλη του Ραζῆ.
Σύναξις του άρχαγγέλου και ή μάρτυς ή Δροῦς,
σύναξις των σφαιριδίων εις τὰς κάλπας Άνωῆς.

Προγνωστικά. Διαστροφή εκλογικῶν πνευμάτων
που θα φυσοῦν οί άνεμοι των παλαιῶν κομμάτων.
Οί παλαιοι θα σπείρωσι άκάνθας και τριβόλους,
άλλα του γίγα ή πυγμῆ θα τὸς συντριψῆ ὄλους.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Να κι' Άποστόλος ὁ μὴν
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΛΦΕΤΑΣ

Του ήμῶν ὄμιλου ἱστορῶν και ποταμῶν ἱστορῶν,
πολέμους θάχουμε παντοῦ
κι' από τὰ τώρα ὁ Έντοῦ
τροχάει τὸ σπαθί του.

Τῶν Μυροφόρων Κυριακῆ, ποῦ πᾶν ἡ μυροφόρες
στοῦ καφενεῖο καὶ περνοῦν εὐχάριστα τῆς ὥρας.
Ἄντύπα, Ἡρωδίωνος, κι' Ἄντύπα Βαλλιανάτου
ποῦ συνιστῶ θερμοτάτα τὰ ελαιόλαδά σου.

Χιονία καὶ Ἀγάπη, μάρτυρες κι' αὐταὶ σεπταί,
ποῦ τὸ Γοῦσκο νὰ χορεύη δὲν τὸν εἶδανε ποτὲ.
Συμεὼν τοῦ ἐν Περσίδι,
Νίκης τῆς ἐκ Βυρητιοῦ
ποῦ δὲν ἔβανε φτιασίδι
ὅπως κάποια φιφτυτοῦ.

Τοῦ Κοσμᾶ ἐκ Χαλκηδόνος,
Γότθου ἐν Γεσθημανῆ,
μὰ κι' ὁ Μίμης ὁ Σβορῶνος
ὅπου νᾶναι θὰ φανῆ.
Γεωργίου τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ Ἄνακτος ἡμῶν
ποῦ τ' αὐτὶ του δὲν ἰδρώνει
ἂν τὸ στράτευμα θυμῶνει,
καὶ γελᾶ μὲ τοὺς θορόβους καὶ τοὺς κρότους τῶν πυγμῶν.

Μάρκου τοῦ θαυματουργοῦ,
Μάρκου τοῦ ἐργοδηγοῦ,
ποῦ ὁ Σούλης ἀβροφρόνως πῆγε γὰτι νᾶν τοῦ πῆ,
κι' ἀπὸ λίγο τὸ Μαρκάκη νὰ τὸν εἶρη συγκοπῆ.

Προγνωστικᾶ. Ἐξοπλισμοὶ καὶ θόρυβοι πολέμων.
Εἰρήρης ὁ Αὐστριακὸς κατέρχεται στὸν Αἶμον,
ὁ Ἄγγλος μὲ τὸ χέρι του καὶ μὲ τὸ ἔτσι θέλω
μένει στὴν Κρήτη γὰ μπελᾶς,
ἢ δὲ ὠραία μας Ἑλλάς
μένει μὲ τὴν ἀνόρθωσι καὶ μὲ τὸ Βενιζέλο.

**Μάνης ὁ ἄναξ τῶν μινῶν,
δραῖσις ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν.**

Πανηγῦρι τοῦ Συνδέσμου ποῦν ὀμπρὸς ὁ Γασπαρῆς
καὶ τοῦ ταμπουρλήρη λέει, δυνατὰ νᾶν τὸ βαρῆς.
Μνήμη τοῦ Ἱερεμίου ποῦχε τὴν ἐπιμονὴ
σ' ὅλες του τῆς προφητείας τὴν Ἑλλάδα νὰ θρηνηῖ.
Μνήμη καὶ τοῦ Ἡσαίου τοῦ προφήτου τοῦ λαμπροῦ
ποῦ χορεύοντας τὴν πάει τὴν κοπέλα τοῦ γαμπροῦ.

Ὁ ἅγιος Χριστόφορος, στολὴ τῆς ἐκκλησίας
κι' ἡμέρα τῆς Φαρισινῆς τῆς παλιγγενεσίας.
Ὁ μάρτυς ὁ Ἰσίδωρος μετὰ τοῦ Παχωμίου
πῶζοῦσαν σ' ἄλλες ἐποχὲς
κι' ἐπάχαιναν ἐν προσευχαίς
χωρὶς νὰ εἶν' ὑπότροφοι ἐλληνικοῦ ταμεῖου.
Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης γλυκυτάτης θυγατρὸς
ποῦ κληρονομεῖ τὸ κάλλος τῆς ὠραίας τῆς μητρὸς.

Προγνωστικᾶ. Ἐλπίζεται μὲ τοῦ Μαγιοῦ τὰ κάλλη,
ἢ χελιδῶν ποῦ ἔφυγε πῶς θὰ ξανάρθη πάλι,
καὶ τότε ποῦ σιγὰ, σιγὰ θὰ ἔρχεται κι' ἡ ζέστη,
ἐλπίζεται πῶς σίγουρα θὰ τρελλαθοῦν κι' οἱ ῥέστοι.

**Ἐπέρχεται κι' ὁ Θεριοτῆς
μὲ ψῦλλους γὰ νὰ βοουλιότῆς.**

Λουκιανὸς καὶ Σολομὼν
κι' ἡ μάρτυς Ἀντωνίνη,
ἀναστολὴ τῶν πληρωμῶν
μεγάλου οἴκου Μπίνη.

Τύχων, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαῆλ,
ὁ Ἰσαυρὸς, ὁ Μανουήλ,
πατέρες θεοπρόβλητοι, κοινωνιστάδες οὔλοι
π' ἀγάσανε διαβάζοντας τὰ ἔργα τοῦ Δρακουῆλη.

Πούδας ὁ ἀπόστολος, ἢ Δώρα ἢ Ρωμαία,
γεννᾶται καὶ ὁ πρόδρομος καὶ δὲν ὑπάρχει μαῖα,
ἐνεκα π' ὅλες τρέχουνε γὰ νὰ ξηγοῦν κληδῶνους
κι' ἐρωτικὸς νὰ σβῖνουνε τῶν δεσποινίδων πόνοους.
Τοῦ ξενοδόχου τοῦ Σαμῶν ποῦ κάπως ὀφελεῖτο
ἐτότες ποῦ σὶν τόσο μας Συσσίτιον δὲν ἦτο.
Ὁ Πέτρος ὁ ἀπόστολος κι' ὁ Βαράκας ὁ Παῦλος
ποῦ τὴν ἀνόρθωσι ποθεῖ
ἐλπίζων πῶς θὰ ὑψωθῆ
τῶν ἀμαζῶν ὁ ναύλος.

Προγνωστικᾶ. Ἐμφάνισις πολιτικοῦ κομήτου
π' ὁ δήμαρχος θὰ φοβηθῆ πολὺ τὴ δύναμι του.
Τετάρτη εἰς Νεάπολιν ἀποστολὴ τοῦ Βάσσου,
ἀλλ' ἐπιστρέφει ἄπρακτος καὶ ἄνευ τοῦ θιάσου.

**Ἐρχεται κι' ὁ Ἀλωνάσης
ψηφὸδέλτιον νὰ πάρῃς.**

Ἀνατολίου, Λαμπαδοῦ, Σισώη καὶ Θεομάνου,
κι' οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι τοῦ γέρω Πιτσαμάνου.
Γιορτάζει ὁ Παγκράτιος, γιορτάζει κι' ἡ Βλαχέρα
καὶ δεῦτε Σκιαδάρεσιον ὑμνήσωμεν γαστέρα.

Ἀκύλα, Πρόκλου, Ἰωσήφ, Κηρύκου, Ἰουλίττης
καὶ Ὀλγας π' ὅλα τὰ κυττᾶ κι' αὐτὴ μὲ τὸ γαλι τῆς.
Μαρίνης, ποῦ πανήγυρις θὰ γίνῃ στὰ Βλαχάτα
καὶ πᾶς καὶ σὲ τρατάρουνε ἀγγούρια καὶ ντομάτα.
Μαρίας τῆς Μαγδαλινῆς, Μακρίνης χοντροβάγιας,
Ἡλίας ὁ θεόπεμπτος κι' Ἡλίας ὁ Μενάγιας.

Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, Φωκᾶ τοῦ Τζανατάκη,
πῶχασε τὴ νεότητα
κι' εἰς διαθεσιμότητα
ἐτέθη τὸ μουστάκι.

Συμεὼν τοῦ θεηγόρου τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ,
ὁ Νικάνωρ καὶ ἡ Ἄννα ἡ σπουδαία καπελοῦ.

Ἡ εὐσεβὴς Παρασκευῆ, νύμφη ἐκ τῶν σπανείων
καὶ ἡ πασίγνωστος Πατσῆ ἢ τῶν μερετονίων.
Παντελεήμων ὁ σοφὸς κι' ὁ Παντελῆς ὁ φίλος
ποῦ ὑποψηφιότητος τὸμπῆκε πάλι ψύλλος.

Προγνωστικᾶ. Τσακώματα, καὶ σύγχυσις παντοῖες
εἰς ὅλα τὰ κοινοσόχωρα γὰ Δημογεροντίες.
Τὸ δὲ κλεινὸν Ληξούριον ἐντύπωσι σοῦ κάνει
ποῦ τὸ καταδικάσανε δημάρχους νὰ μὴ βγάνη.

**Ὁ Ἄγουστος χαμογελᾶ
μὲ εἰσοδήματα πολλὰ.**

Νηστεία. Μνήμη τῶν ἑπτὰ παιδίων Μακκαβαίων
καὶ κινήσις σταφιδικὴ σ' ἀλώγια Λουβεροδέων.
Σωτήρος Μεταμόρφωσις, ἀλιάδες, μπακαλαί
ποῦ ὁ Θεὸς ἀπάνουθε τὰ βλέπει καὶ γελᾶει.
Λαυρέντιος ὁ κάλλιστος τῶν ἀρχιδιακόνων
κι' ὁ καπελᾶς Λαυρέντιος ὁ ψύλλους πεταλόνων.

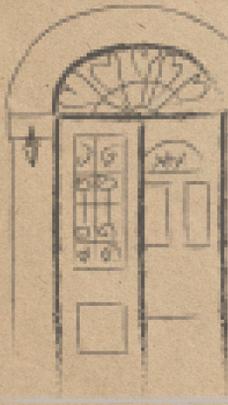
Τῆς Θεοτόκου κοίμησις γιορτῆ πολὺ μεγάλη
καὶ κοίμησις τοῦ κόμματος τοῦ Θεοτόκη πάλι,
Θαδδαίου, Βάσης, Μύρωνος καὶ τοῦ Ἀγαθονίκου
ποῦ εἶχε τὸ ἀνάστημα τὸ ἴδιο τοῦ Μπονίκου.
Λούππου τοῦ φαρμακέμπορου, Ἀδριανοῦ κι' Εὐδρόμου,
ἀποτομὴ τῆς κεφαλῆς τῆς θείας τοῦ Προδρόμου
καὶ ἡ ἀποκεφάλισις δημάρχων τῆς Ἑλλάδος
ὑπὸ τῆς ἀνορθώσεως, τρελλῆς Ἡρωδιάδος,

Προγνωστικᾶ. Συγκίνησις μεγάλη ἐν Εὐρώπῃ
ποῦ τοῦ Δρακάνου παραιτοῦν κι' οἱ δύο ἐπιτρόποι.
Σφαγὴ ὀρνίθων φοβερὰ ὑπὸ ἐνωματάρχου,
καὶ ἔκπτωσις τῶν μετοχῶν τοῦ φούρνου τοῦ δημάρχου.

**Ὁ Τρυγητῆς μὲ τὸν ζυγὸν
τῶν σταφίδοπαραγωγῶν.**

Ἀνθίμου τε καὶ Μάμαντος καὶ Συμεὼν Στυλίτου
ποῦ δὲν ἐπέτρεπε νὰ μπῆ γυναῖκα στὸ κελὶ του.
Ὁ Ζαχαρίας πῶμεινε βουβὸς σὲ μιὰ γωνία
σὰ νᾶθελ' εἶναι βουλευτῆς ἀφ' τὴν Κεφαλληνία.
Τῆς Θεοτόκου γέννησις, χαρὲς στὰ Δειληνάτα
ποῦ σ' ἀναγκάζουνε νὰ πγῆς κρασί μὲ τὴν κανάτα.
Θεοπατόρων ἑορτῆ Ἰωακείμ καὶ Ἄννης
ποῦ ὅσο νὰ λευσάροσαι μαζί, τῆς δὲν τὰ βγάνει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ἩΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΚΑΙ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ
Αὐτόνομος καὶ Παρομνᾶς
ΜΟΝΕΙΟ ΔΗΜΟΥΡΙΟΥ
ὁ πλήρης ἱστορίας
ποῦ κάποτε τὸν ἔχαψε μεγάλος καρχαρίας

κι' ἀφοῦ τὸν εἶχε μέσα του ἐν ὄλῳ τρεῖς ἡμέρες,
τὸν ἔβγαλε ἀκέραιον στοῦ Ληξουργίου τῆς ξέρες,

Νυμφοδώρας, Νυμφοδόρου,
Κορηλίου φωτιστοῦ,
κι' Εὐσταθίου Μπεκατώρου
τοῦ δημαρχοθανυμαστοῦ.

Προγνωστικά. Κέρδη πολλά ἐν τῇ Προνομιούχῳ
κι' ὁ γεωργὸς σιγὰ, σιγὰ θὰ μείνῃ δίχως ῥοῦχο.
Θὰ γείνη κι' ἐκτροχιάσις ἐκ τῶν πολῶν σπανείων
στὸν νέον σιδηρόδρομον παρὰ τὸ Τελωνεῖον.

ΑΚΙΤΚΑ

**Ἵκτώβριος μὲ τῆς βροχῆς
συνοικειῶν ἐποχῆς.**

Τοῦ Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ πώτραγουδοῦσε θεῖα
τῆς ὅπερες ποῦ τραγουδεῖ κι' ἡ σιόρα Εὐανθία.
Διονυσίου μάρτυρος τοῦ ἀρεοπαγίτου
ποῦ γιὰ νὰ λείψῃ τὸν μελεᾶ,
μιμήθηκε τὸν Πεταλᾶ
κι' ἐξήτησε τὴν πάψι του καὶ τὴν ἀπαλλαγὴ του.

Τῆς Χαριτίνης μάρτυρος ποῦταν' ἀπλᾶ ντυμένη
κι' ὄχι σὰν τὴν γυναῖκα μου μὲ τὸν κορσὲ σφιμένη,
Παπύλου, Κάρπου, Ὡσηὲ καὶ Κύρου καὶ Κυρίτση,
Λουκά τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Λουκά τοῦ Στεφανίστη.
Τοῦ Γερασίμου τοῦ σεπτοῦ κι' ἄλλων μαρτύρων δέκα
καὶ Γερασίμου Πάταση τοῦ μάρτυρος ἐν Μέκκα.

Ἵ Νέστωρ μάρτυς Ληξουρεὺς, Ναρκίσσου καὶ Μελίτης
ὁ ἅγιος Δημήτριος ὁ ἄλλως Μυροβλήτης
καὶ Σάργος ὁ Δημήτριος τὸν Πήγασσον ἱπεύσας
καὶ ἀφιπεύσας τάχιστα τὸν Σάτυρον κηδεύσας.

Προγνωστικά. Ἐκ τῶν βροχῶν καταστροφὴ τελεία.
Θὰ πάῃ ὄλο τὸ νερὸ στὰ γαλακτοπολεῖα.
Πληθῶρα ἐφευρέσεων διὰ τοὺς ἀγραμιάτους
περὶ τοῦ πῶς θὰ γράφουνε τὰ ψηφοδέλτιά τους.

**Ἵ Νοέμβριος ἀριβάρει
ποῦ θὰ σπείρουν οἱ κουμπάροι.**

Καὶ πάλιν οἱ Ἰνάργυροι εἶναι μπροστὰ στὸ μῆνα
καὶ ὑποδέτω πῶς αὐτοὶ μᾶς φέρουνε τὴν πείνα.
Ἰακωβὸν σὺν Ἰωσήφ καὶ σὺν τῷ Ἰακωβῷ
ποῦχαν κρεββατοκάμαρες μὲ δίχως κομοδίνο.
Ἰὴ σὺνάξις τοῦ Μιχαὴλ μετὰ τῶν ἀσωμάτων
καὶ Μιχαλάκη τοῦ Ζερβοῦ τοῦ τῶν Καταστημάτων.

Ἵ Ορέστης, Παῦλος κι' Ἵ Ολυμπᾶς
τρεῖς μάρτυρες μεγάλοι.
Λένε πολλοὶ πῶς ὁ Ζορμπᾶς
θὰ σηκωθῆ καὶ πάλι.

Ἵ ἅγιος Χρυσόστομος καὶ μνήμη Καλλιόπης,
ὁ Φίλιππος ὁ μαθητὴς καὶ Φίλιππος Προκόπης.
Τῶν εἰσοδίων ἑορτὴ καὶ ἴσως μεσ' τὸ μῆνα
νᾶχουμε καὶ εἰσόδια τοῦ Τούρκου στὴν Ἀθήνα.

Ἵ Ἀρχίπου, Πρόκλου, Νίκωνος καὶ τῆς Αἰκατερίνης
χαριστάτης, εὐειδοῦς καὶ φηφτυτοῦ δεσποίνης,
Ἰακωβίου καὶ Φιλίμονος καὶ Πάλης Ἰακωβίου
λαμπρὸν εἰς οἶνοπνεύματα τὸ ὕδωρ τοῦ ὁποίου.
ἸἈνδρέας ὁ πρωτόκλητος καὶ Μάρθα ἡ ὄσια
κι' ὁ μπάμπ' Ἰ Αντρέας ἡ σεπτὴ ἡμῶν Μονοκρουσία.

**Ἵ Δικέβριος μὲ τὸ χιόνι,
καὶ ὁ Χρόνος τελειώνει.**

Ἰ Ἀββακούμ ὁ θεηγόρος καὶ Ναοὺμ ὁ παρακεῖ
καὶ Βαρβάρη ἡ κυρία ἡ πολὺ εὐγενική
Σάββα τοῦ ἡγιασμένου,
Σάββα τοῦ ἀλατισμένου,
καὶ πατέρας Νικολάου βουλευτοῦ ἐκ τῶν δεινῶν
τοῦ Βαλῆ ἐν βασιλείᾳ τῶν μιστῶν ὀθωμανῶν.

Ἰ Ἰσομυθένους, Εἰσημάχου,
Μακρήλ τοῦ λειτούργου,
καὶ Σπυριδωνοῦ δημάρχου
τοῦ πολὺ θαυματουργοῦ.

Μνήμη τοῦ Ἰλευθερίου τῆς ἀρσενικῆς μαμῆς,
καὶ Λευτέρη Βενιζέλου τοῦ κατόχου τῆς πυγμῆς.

Δανιὴλ τοῦ ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων ἐρριφθέντος,
Διονύσιος Αἰγίνης, Διονύσιος Μαρέντος.

Μνήμη τῶν ἁγίων Δέκα
ποῦσαν ἄνδρες ζηλευτοὶ
καὶ πιστεύοντες τῇ Μέκκα
ἐδοξάσθησαν κι' αὐτοὶ.

Ἰ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων, γλέντι κι' ἑναρξίς χορῶν
καὶ Στεφάνου τοῦ προέδρου ἀντιδίκου τῶν χηρῶν.

Ἰ Ἄν καὶ πολλοὺς παρέλειψα ὄσιους καὶ πατέρας
εἰς τὸ μαρτυρολόγιον πρέπει νὰ δώσω πέρας,
Ναὶ μὲν ὑπέστησαν κι' αὐτοὶ παντοειδεῖς θανάτους
καὶ στὸ χαρτὶ δὲν γράφονται τ' ἀμέτρητα δεινὰ τους,
μὰ τὶ ἐτράβηξα κι' ἐγὼ μετ' ἅγιο τ' ἀσκέρι,
μονάχα τὸ κεφάλι μου, χριστιανοὶ, τὸ ξέρει!

**Ἰ Ἀἰ λάτῃ ἐσπερίς
ποῦ τὴν δίδει ὁ Μαρῆς.**

(Ἰ ἑρασιτέχνης στιχομοχὸς καὶ γνώριμος τοῖς πᾶσι,
εὐαρεστούμενος κι' αὐτὸς νὰ σᾶς διασκεδάσῃ,
εἰς τὰ σαλόνια τοῦ Μαρῆ, μὴν ἔχοντας δικὰ του,
δίδει τὴν ἐσπερίδα του μ' αὐτὰ τὰ παρακάτω.)

Μέσα στὴν τόσην κίνησιν τῶν χοροεσπερίδων
ποῦ συγκινοῦν πολλὰς καρδιὰς νέων καὶ δεσποινίδων,
καὶ ὁ Μαρῆς μὴ θέλωντας ποσῶς νὰ ὑστερήσῃ
ἐβλάθη κι' ἑνα σουαρέ κι' ἐκεῖνος νὰ κουρδίσῃ.

Κι' ἐκάλεσε τοὺς φηφτυτοῦ καὶ τοὺς ἐν τέλει ὄλους,
καλοὺς, κακοὺς, κουτσοὺς, στραβοὺς, ἀγγέλους καὶ διαβόλους
Κι' ἀφοῦ γιὰ γλέντι ζωηρὸ ἐκάλεσε, τί τάχα
ἂν δὲν περιορίζετο σὲ κοζερὶ μονάχα;

Ἰ Ἀφοῦ δὲ εἶναι τοῦ συρμοῦ κάθε καλλιτεχνία
κι' ἀφοῦ ἄλλο παίζουσι βιολι, γίνετ' ἀπαγγελία
καὶ σάτυρες διαβάξονται, καὶ ὁ Μαρῆς στοχάσθη
ὁ κόσμος ἀπὸ μουσικὴ καὶ μπάλο ἐκουράσθη
καὶ πρέπει διασκεδάσει καινούργια νὰ τοῦ θροῦμε
ταμπλῶ—βιβᾶν δὲν κάναμε ὡσὰν αὐτὰ π' ἀκοῦμε
ποῦ στὰς Ἀθήνας ἔγειναν ὑπὲρ τῆς «Σωτηρίας»
κι' ἐμέθυσαν τοὺς λέοντας καὶ τὰς ἀβρὰς κυρίας.

Τὴ σκέψι του δὲν ἄργησε εἰς ἔργον νὰ τὴν βάλῃ
κι' ἑρασιτέχνας ἔμασε πολλοὺς μὲ τὸ τσουδάκι
κι' ἀρχίσαν συστηματικῶς ἡ πρόβες κάθε μέρα
ποῦ ὄργανα καὶ κεφάλαι ἐγέμισαν ἀέρα.

Ἵ ὁ κόσμος ὄλος' πρόσμενε μὲ τόσην ἀγωνία,
μὰ νὰ! ἡ μέρα ἐφθασε καὶ ὄλ' ἡ κοινωνία
στὸ μέγαρόν του σύσσωμος ἂν φράξ συνεκεντρώθη
κι' ἡ φιλαυτία μερικῶν κατάκαρδα ἐτρώθη.

Φωτοχυσία ἄπλετος, ἄνθη ἐν ἀφθονία
καὶ ψίθυρος τοῦ θαυμασμοῦ σὲ μὴ κι' ἄλλη γωνία
μὰ σοῦτ! Τὸ παραπέτασμα βραδέως ἀνασύρεται
κι' ὄλο τὸ πλῆθος χάσκωντας πρὸς τὰ ἐκεῖ συμφύρεται.

Πρώτη εἰκὼν. «Μειδιάμα Τζοκόντας.» Καὶ ποζάρει
κάποιος ποῦ τὸ μειδιάμα τὸ σέρνει στὸ παζάρι.

Δευτέρα. Μία περιπαθῆς, ξανθὴ, ἀφηρημένη,
τὴν «Ὀφηλίαν» παριστᾶ ἀπογοητευμένη
γιατὶ Ἰ Ἀμπλέτσι χάθησαν σ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴ
ἡ σ' ἄλλες καταγίνονται νὰ κάνοῦν κατοχῆ.

Τρίτη. Περνᾶ «Ὁ Ἰρακλῆς» τὸν κόσμον μυκτηρίζων,
ὁ εἰς βαλάντιον βαρὺ τὴν ῥώμην του στηρίζων,
τὰς χεῖρας τρίβων ἐκ χαρᾶς ποῦ εἶδεν ἐπὶ τέλους
τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας νὰ φεύγουν ἐκ τοῦ ἔλους.

Τετάρτη. « Αἱ τρεῖς Χάριτες » ποῦ ὄλο καμαρώνουν
κι' ἀφ' τὸ καμάρι τὸ πολὺ τὴ μύτη τους σηκώνουν.
Ἰ ἡ μία ἔχει κεφαλὴν ἀρχαίου ἀναγλύφου
ἡ ἄλλη, προκίβηται σὲ ζῶνα ἀπὸ τὸν ἴσιον
κι' ἡ τρίτη, τὸ κεφάλι καὶ τὸν ἰσχυρὸν
θαρρεῖ πῶς ἐξετρέλλανε τὰ παλληκάρια οὔλα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ

Μετὰ, ὁ ἄνθρωπος ἔρχεται ὡς εἶδος. Ταυρομάχος
τῶν Παρθίων θέλλῃ ἴσως ἀναπολῶν μανάχας
κι' ὑπὸ χαρὰν ἐπίπλαστον κρύβει βαθεῖα τὴ λύπη
ποῦ δὲν θὰ φθάσῃ στὸ καρτὶ γιατί ὁ ναυλὸς λείπει.

ΔΙ. ΣΤ. 0032

Τὸ ἕβδομον ταμπλὸν διδάν. « Ὁραία καλλιτέχνης »
Μᾶλλον δευτῆ, ὡς ἀδαῆς τῆς φλερτικῆς τῆς τέχνης.

Ὁγδοον. Κάποιος τὸν « Τζὼν Μπούλ » μιμείται γιὰ ν' ἀρέσῃ
σὲ κάποιον ποῦναί ἱκανὴ νὰ τοῦ φορέσῃ φέσι.

Κατόπιν, μία « Τὴν Ζὼν ντ' Ἄρκ » τελείως παριστάνει
καὶ πίσω τῆς ἀκολουθεῖ πιστῶν γενναίων στάνη.

Δέκα. « Ἡρῶ καὶ Λεάνδρος » Εἰκὼν θελκτικωτάτη,
περιεργος, ἐκφραστικὴ, διπλωματικωτάτη.

Ἐνδεκα. Φοῖβος ὁ χρυσὸς κι' ἡ Δάφνη μας μαζὺ του.
Ἄλλὰ ἀντὶ ὁ Φοῖβος μας νὰ δαζῆ τὴν ψυχὴ του
στῆς Δάφνης τὸ κυνήγημα, ἡ Δάφνη καταλήγει
νὰ πέρνῃ τὸ κατόπιν του ἐκ φόβου μὴ τῆς φύγῃ.

Δωδέκατον. Νέα εἰκὼν « Ὁ Δάμων καὶ Φειντίας »
ποῦ πέρνουν συνεταιρικῶς πολλὰς ἐργολαβίας
καὶ τοὺς καρποὺς τῶν κόπων των ἀδελφικὰ μοιράζουσι
καὶ φοβερὸ μπουκατᾶς τῶν ἄλλων ἐτοιμάζουσι.

Νὰ κι' ὁ « Ὁρφεὺς » ποῦ συγκινεῖ καὶ πέτρες καὶ θηρία,
ἀλλὰ δὲν συνεκίνησε ποτὲ καμμιὰ κυρία,
κι' ἔτσι μὲ τὰ καπρίτσια τους ἔχει κι' αὐτὸς νὰ κἀνῃ
ἀλλ' ἔχουμε κι' ἡμεῖς αὐτὰ καὶ θὰ μᾶς ξεκουφάνῃ.

Κατόπιν, νὰ κι' ὁ « Ἀετὸς » ποῦ διαστικὸς περνᾷ
κι' ἄλους ἐμᾶς περιήφανα σὰ μυλῆς μᾶς κυττάει.
Μόνον κυττᾷ τὰ ἔμορφα πουλάκια μὲς τῆς ῥοῦγης
κι' ἴδιως ἔσα ἔχουνε δλόχρυσες φτεροῦγες.

Προβάλλει « Ἡ χρυσὴ Ἥδῶς » ποῦ ἐλα θαμπωμένα
τὰ βλέπει μὲ τὰ φῶς ἄ μὲν καὶ κἀνὲν τὸν καθένα
μέσα στὸ τόσο θάμπωμα ποῦ ἡ λάμψις τῆς σκορπίζει
πρὸ τῶν φιλιῶν, τὴν ὁμορφιὰ νὰ μὴν ὑπολογίξῃ.

Νὰ κι' ἡ « Παρθένος Ἑστίας » π' ὠρκίσθηκε νὰ ζήσῃ
μὲ δίχως νὰ συγκινηθῇ, μὲ δίχως ν' ἀγαπήσῃ.

᾽Ω! νὰ καὶ τὸ « Ἰδανικόν » Τὶ γλύκα, τί μαγεία!
Τὶ κρίμα! Δὲν τὸν ἐννοεῖ καμμιὰ φεῦ κυρία!
Καὶ ἀπομένει πάντοτε εἰς τοῦ λουτροῦ τὰ κρῶα
ἐνῶ δὲν παύει μιά στιγμὴ νὰ κἀνῃ θεωρία!

Δεκαοκτὼ. « Ἡ Ἀλιδιών » Καὶ τρέμ' ἡ πλάσις ἔλῃ.
Τρέμουν τὰ στήθη, τὸ κορμὶ, τὰ μπράτσια, τὸ βραχιόλι·
καὶ μὲ τὸ ἀριμάνειον τὸ ὕφος τῆς σὲ βέθει·
Γκοντέμ! Μὲ κάθε δλέμμα τῆς τὸν κόσμον ξεμπερδεύει.

« Ἡ Μαργαρίτα νήθουσα » Εἰκὼν ὠραιωτάτη,
εὐπλαστος, ὀλοστρόγγυλη, ἀλλὰ χωρὶς ἀλάτι.

Ἄλλη εἰκὼν εὐτράπελος « Ὁ μάντις Τειρεσίας »
ἐτάζων σπλάγχνα καὶ νεφροὺς μὲ τὰς χειρομαντίας.
Σοφὸς πολὺ κι' εὐχάριστος, ἄλους τοὺς ἄλλους σκάει
καὶ μὲ τῆς εὐφύες του μόνος αὐτὸς γελάει.

Προβάλλει ὑπερήφανος ἡ « Μοῦσα Μελπομένη »
μὲ τὸ γλυκὺ τραγοῦδι τῆς πολλὰς καρδιὰς μαραίνει,
τόσο, ποῦ ἔσαι τὴν ἀκοῦν, γιὰ νὰ μὴ ζαλιστοῦνε,
φιλὴ κουβέντα πιάουνε καί... τὸ χειροκροτοῦνε.

Ἰδοῦ κι' « Ὁ Μεφιστοφελῆς » μὲ νότας θαυμασίας
ὅπου ποτὲ δὲν ἐμπλεξε εἰς δίκτυον κυρίας,
μὰ τώρα εἰς τὰ ἔσχατα, ἐν ὑποκρούσει λύρας,
ψάλλει δακρῶν ποτπουρὶ ἐκ τῆς « Ἐδθύμου Χήρας ».

« Ἡ ποιμενὶς » Ἐξέχουσα μέσα στὰς φιλενάδας
ὡς βασιλεύων ἥλιος ὑπόπτου κοκκινάδας.

Νὰ κι' « Ἡ αὐτοκρατορίσσα » μὲ πόζα, μὲ καμάρι.
Πῶς τε! Εἴν' ἄλλη σὰν αὐτῆ; Ποιὰ ἔχει τόση χάρι;
Τόσον παρᾶ, τόσες τιμές; Ἄλλοίμονο στῆς ἄλλης
ὅπου δὲν ἔχουν σὰν αὐτὴν τριπλαῖς γιὰ κόσμον σάλες.

Τέλος ἰδοῦ κι' « Ὁ Πίνδαρος » ποῦ ψάλλει τὴν ἀγάπῃ
ἀλλὰ δὲν πᾶνει ποθενὰ τ' ἀπατηλὸ τοῦ χάπι
κι' ἐνῶ μὲ μάτι ἀχόρταστο κυττᾷ γυναῖκες δέκα,
τὸν ἀφῆσε τὸν ἄμοιρον κι' ἡ πρώτη του γυναῖκα!

Βλέπου τὸ παραπέτασμα νὰ κίττη αἰφ' αἰφ' εἰς
κι' οἱ κεκλιμένοι τὸν Μαρίν συγγαίρου ἐγκαρδίζουσι
κι' ἐκείνος μετὰ θλίψεως πρὸς τὴν καὶ μετὰ πόνου,
εὐχαριστεῖ εὐχόμενος εἰς πάντα « καὶ τοῦ Χρόνου ».

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

Εὐχεται τοῖς ἀγαπητοῖς συμπολίταις τοῖς ἐντὸς καὶ
ἐκτὸς τῆς Νήσου αἰσίον καὶ εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος 1912.

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

ΕΙΚΩΝ

Στὸν κήπον τῆς, τριανταφυλλιά
ῥοδοστεφανωμένη,
κάθε προῖ τὴν γαιρετᾶ
μὲς τῆς δροσιᾶς λουσιμένη.
Ἐπήγε χθὲς αὐγῆ, αὐγῆ
τὰ ῥόδα νὰ μετρήσῃ
κι' ἔσκυψ' ἐκεῖ τὴν κεφαλὴν
νὰ τὰ κροφουριώσῃ
κι' ἄδελφα λὲς ἐμίξανε
δύο ἀνθὲ ἀδελφωμένα
τὸ ῥόδο καὶ τὰ χεῖλη τῆς,
καὶ τότε πειὰ ἐνωμένα
τόσφ πολὺ ἐταίριαζαν
τὸ χρῶμα κι' ἡ πνοὴ τῆς,
πῶς ἔχασ' ἡ τριανταφυλλιά
ποῖο ἦταν τὸ παιδί τῆς!

Πς.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

Τὸν ἕνα διαδέχεται ὁ ἄλλος,
ἐντέχνως δ' ἐκδιώκει' ὁ... μικρὸς,
ὑποχωρεῖ κατόπιν κι' ὁ... μεγάλος
στὴ βία ὑπακούων καὶ αὐτὸς.
Καὶ μένουσι κι' οἱ τρεῖς μὲ τὴν χαρὰ τους
θηνοῦντες ἐν χορῶ τῆ συφορᾶ τους.

Κι' ἀνέρχονται στὴ σένα ἀρτίστες δύο
Ὁ ἕνας γιὰ τὴ σκόνῃ, ὁ ἄλλος γιὰ τὴ δροσίᾳ,
κι' ὁ θιασὸς περνᾷ μὲ τόσο μῦθον,
ποῦ νὰ πιστέψῃς δὲν μπορεῖς πῶς θὰ χαλάσῃ.
Καὶ πγένουνε τὰ πράγματα ῥοδέλα,
κι' οἱ τρεῖς οἱ παλαιοὶ, τραβοῦν κορδέλα.

Ἄλλ' ἔρχετ' ἔξ Ἑυρώπης νέος μὲ ζέσι,
ἀρτίστες ντὶ καρτέλο καὶ τρανὸς,
κι' ἀρπάζει κάθε παλαιοῦ τὴ θέσι
καὶ παίζει, σοῦ λὰ σένα, μοναχὸς.
Καὶ φεύγουσι οἱ δύο καμαρωμένοι,
σὰν τοὺς παλῆους κι' αὐτοὶ ζεματισμένοι!

Χαμῖτ' ὁ Γ'.

ΣΤΟΝ ΑΗ ΒΑΣΙΛΗ

Ἀφέντη Ἄη Βασίλη μου
κι' ἐγὼ κι' οἱ ἄλλοι φίλοι μου,
γονατιστοὶ στὴ χάρι σου
φιλοῦμε τὸ στιχάρι σου
καὶ τ' ἀγιό σου χέρι.

Γιὰ πρεσβείας σου θεομῆς,
ἀφοῦ θὰ παίξουμε κι' ἡμεῖς,
πρὸς τὸν οἰκτεῖμονα Θεοῦ
μεσίτεψε, στὸ Φαραῶ
σεγόντους νὰ μᾶς φέρῃ.

Τοῦ παιγνιδιοῦ τὰ πρόβατα,
Ἄγιε βλόγησέ τα,
ὅσα θὰ παίξουν ὄβολα
στὸ Φαραῶ, στὴν τὴμπολα
στὸ σόλιο, στὴν πασέτα.

Εὐλόγησέ τα Ἄγιε
ἀφ' τὸν ψηγιό σου θρόνον
καὶ θάχης τὸ μνημόσυνο
ποῦ ἔχεις κάθε χρόνον!

Χωριάτης.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΝΑΡΘΟΥ ΛΥΚΟΥΔΗ

Παρελήφθησαν ἔξοχ' ἡμεῖς ἡμεῖς
ματὰ κυττῶν. βελούδα, μεταξοτά, μαλλίνα,
μαλοβαμβακά κτλ. ἑλαττωματικὰς μὲδίας
καὶ ἐν γένει ἀπαντᾷ τὰ φιλικάκια ἐπὶ ἐν
μεγάλῃ τιμολογίᾳ, μὲ τὰς γυναικῶν γωνιού-
ρας. ΔΩΡΑ τοῦ νέου ἔτους, κομψότατα

ΚΑΡΤΕΣ ΝΟΥΒΩΤΕ

ΔΩΡΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Καλλιτεχνικὰ κομψότατα, ἐκλεχθέντα ὡς
πάντοτε ἐκ τῶν καλλιτέρων Ἀθηναϊκῶν
καταστημάτων, ἐν μεγάλῃ συλλογῇ.

ΚΑΡΤΕΣ 15 000!

Ἐξ Ἑυρώπης νεώταται.

ΜΟΝΟΝ ΣΤΟΥ ΜΑΡΑΤΟΥ!

Κομψοτεχνήματα, ἡμερολόγια, ἡμερο-
δείκται, δῶρα πρακτικὰ διὰ μάθητάς, ἐν
μεγάλῃ ποικιλίᾳ καὶ εὐθηνίᾳ.

ΜΟΝΟΝ ΣΤΟΥ ΜΑΡΑΤΟΥ!

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Παρεμπιπτούσων τῶν ἐορ-
τῶν τῶν Θεοφανεῶν, δὲν θα ἐκ-
δοθᾷ τὸ Ζιζάνιον τὸ προεχὲς
Σάββατον.

— Εἴχαμεν κάμποσον καιρὸν νὰ ἀκού-
σωμεν νοκιοκλοπᾶς.

— Κατ' αὐτὰς ἡμέρας ἤρχισαν δυστυχῶς
παῖν.

— Ἰδίως ἡ κατὰ τὴν νύκτα τῆς παρελ-
θούσης Δευτέρας γενομένη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ
κ. Χαριλάου Βεντουράτου, μᾶς κατέπλη-
ξε διότι μᾶς ἀφήνει νὰ υποθέσωμεν ὅτι θὰ
κατηρτίσθῃ συστηματικὴ συμμορία κλεπ-
τῶν μὲ ποικίλον πρόγραμμα δράσεως.

— Νομίζομεν ὅτι ἡ ἀστυνομία ἔχει κα-
θῆκον νὰ ἐνεργήσῃ δραστηριώτατα πρὸς
ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν αὐτῆς.

— Φαντασθῆτε, ὅτι ἡ κλοπὴ ἐν τῇ οἰκί-
ᾳ Βεντουράτου ἐγένετο κατὰ τὴν 2. ὥραν
τοῦ μεσονυκτιοῦ, ἐπυροβόλησαν ἐπτάκις
οἱ ἀντιληφθέντες τοὺς κλέπτας καὶ οἱ ἀστὺ
φύλακες μολὶς περὶ τὴν τετάρτην ἤμυσαν.

— Οἱ κλέπται, μολὶς 45 δραχμὰς ἐπρόφ-
θασαν νὰ πάρουν, διαορῆξαντες τὸ κιβώτι-
ον τῆς ὑπηρετίας καὶ ἐν ἐπανωφόριον τοῦ
κ. Βεντουράτου.

— Ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 98 ἐτῶν ὁ κα-
λοκάγαθος καὶ τοῖς πᾶσι γνωστὸς καὶ ἀ-
γαπητὸς γέρον μπάρομπα Νικολῆς Νεόφυ-
τος, ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ χαλινοῦ εἰς τὸ Κου-
λοῦμι.

— Συλλυπούμεθα θεομῶς τοὺς ἐν Ρωσ-
σία νιούς του οἱ ὁποῖοι τὸν ἐλάτρουον.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσεν ἐν Ἁγίᾳ Θελίᾳ, ἡ ἀ-
γαθοτάτη δέσποινα Αἰκατερίνη Λιβερράτου
φιλόστοργος μήτηρ τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ ἀγα-
πητοῦ φίλου κ. Γερασίμου Λιβερράτου καὶ
ἀδελφῆ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστημένων
συμπολιτῶν ἀδελφῶν Λιβερράτω οὗς ἐγ-
καρδίως συλλυπούμεθα.

— Εἰς τὰ Κοριάνια, ἀπεφασίσθη ὁ κα-
ταρτισμὸς μεγάλης μᾶσκας διὰ τὰς Ἀπο-
κρῆς. Φανταζόμεθα μὲ τί διάθεσιν θὰ δι-
ασκεδάσουν, ὕστερα ἀπὸ δεκατέσσερα ἔτη
ἀπραξίας.

— Μὴ λησμονῆτε ὅτι τὰ ὠραιότερα καὶ
χρησιμότερα δῶρα θὰ τὰ εὑρετε εἰς τὸ τι-
λοποιεῖον Βαυδώρου.

— Τὸ ἐργοστάσιον τῶν ἐγχωρίων μετα-
ξωτῶν, μετεφέρθη εἰς τὸ στενὸν τὸ ἀνω-
θεν τοῦ Ἁγίου Σπυριδωνος.

— Τὴν Τετάρτην κατέπλευσεν ἡ « Ἐρ-
μούπολις » σηματοδόλιτος. Ἐπρόκειτο
περὶ τοῦ κ. Κατσαβᾶ ἐπιστοφόνοτος ἐν
θροιάμβω ἐκ τοῦ γαμηλίου ταξιδίου του.

— Ἀγαθὸν καὶ ἀγαθὸν ἔξ Ἀθηνῶν
ὁ κ. Θ. Μάσις αἰ' Ὁσων Τερενῆς.

— Διορισθὴ προσωκολλητῆς εἰς τὸ Δη-
μοκράτειον τὸ ἐπιτελεσθῆναι τὸν
κ. Μομφρεράτος.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΖΙΖΑΝΙΟΥ

